

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/43/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913010449
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7913010449.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Karola Kučeru v trestnej veci proti obžalovanému E. J. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/38/2013 zo dňa 12. 2. 2015 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 21. septembra 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Trebišov rozsudkom sp. zn. 1T/38/2013 zo dňa 12. 2. 2015 podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodil obžalovaného spod skutku obžaloby, právne kvalifikovaného ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase v období od 1. 1. 2010 do 15. 7. 2010, vo viacerých prípadoch a na rôznych miestach v meste Sečovce sa hrozbami použitia násilia, fyzickej likvidácie a likvidácie členov rodiny, vyhrážal Róbertovi M., od ktorého zároveň požadoval, aby jeho brat J. M. stiahol a odvolal svoje trestné oznámenie podané na OO PZ v Sečovciach z 30. 12. 2009, v ktorej veci bolo realizované trestné stíhanie proti obv. E. J. a spol, za trestný čin ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 156 ods. 1 Trestného zákona a v ktorej veci bol S. M. vypočutý ako svedok, pričom dňa 15. 7. 2010 okolo 09.00hod. vo dvore spoločnosti DONNA,s.r.o., Sečovce, na ul. Obchodnej č. 182/16 v Sečovciach, patriacej poškodenému S. M., v tejto súvislosti fyzicky napadol S. M. tak, že ho udrel najmenej 2x päšťou do tváre, čím mu takto spôsobil zranenia, a to zlomeninu nosových kostí s posunutím úlomkov a zlomeninu nosovej priehradky s odreninami na koreni nosa a na chrbte nosa, pomliaždenie mäkkých tkanív tváre v oblasti brady s odreninou na brade, pomliaždenie ľavej strany tváre v oblasti pred ľavým uchom s odreninou, podvrtnutie krčnej chrbtice s blokovým postavením krčných stavcov a otras labyrintu s centrálnym vestibulárnym syndrómom s nepravidelným spontánnym nystagmom a so závratmi, ktoré zranenia by si vyžiadali nevyhnutnú dobu liečenia a práceneschopnosti v trvaní do 18. 8. 2010, pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku poškodeného S. M., nar. XX. 2. XXXX v J., trvale bytom J., Z. 182/16, s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor. V písomných dôvodoch podaného odvolania uviedol, že rozhodnutie okresného súdu považuje za nesprávne v celom jeho rozsahu, pretože súd nedostatočne vyhodnotil dôkazy vykonané v predmetnej trestnej veci, pričom jednoznačné dôkazy svedčiacie v neprospech obžalovaného spochybnil a svoje rozhodnutie oprel o jednoznačne subjektívne závery.

S názorom súdu o nevierohodnosti výpovedí svedkov MVDr. A. J. a O.. P. E., ktorí okrem poškodeného jednoznačne usvedčovali obžalovaného z fyzického napadnutia a ublíženia na zdraví poškodeného S. M., vzhľadom na ich blízky vzťah voči osobe poškodeného, nemožno súhlasiť. Tieto osoby boli pred svojimi výsluchmi náležite poučené, okrem iného aj o trestných následkoch nepravdivej výpovede a ich výpovede sú zhodné s výpoveďou poškodeného a sčasti aj s výpoveďami ďalších svedkov. Preto názor súdu v tomto smere treba považovať iba za nepodloženú domnienku. Treba pritom vychádzať i z výpovedí svedkov D. P., S. B., S. P. a D. U., z ktorých je zrejmé, že videli ako sa obžalovaný a poškodený vzájomne držali a svedok J. odťahoval obžalovaného.

Argument súdu o tom, že by bolo nelogické konanie obžalovaného, ak by napadol fyzicky poškodeného v prítomnosti viacerých osôb, ktoré boli spriaznené s poškodeným je takisto iba nepodloženou domnienkou súdu, ktorá vychádza iba z tvrdenia obžalovaného. Navyiac výsledkami dokazovania nebolo preukázané, že to bol poškodený, ktorý mal ako prvý fyzicky napadnúť obžalovaného tak, ako sa s tým stotožnil súd. Takáto obhajoba neobstojí ani v súvislosti so znaleckým posudkom, z ktorého je zrejmé, že k zraneniam, ktoré pri tomto skutku utrpel poškodený S. M. mohlo dôjsť tak, ako to uvádza poškodený. Nikto z vypočutých svedkov okrem obžalovaného nepotvrdil skutočnosť, že poškodený ako prvý napadol obžalovaného.

Z výsledkov dokazovania je zrejmé, že obžalovaný sa viackrát a cez viaceré osoby domáhal kontaktu s poškodeným a jeho bratom Stanislavom M., za účelom ich ovplyvňovania. Túto skutočnosť potvrdili viaceré osoby a vyhrážku násilím potvrdil poškodený a jeho matka, ako aj samotný fakt, že obžalovaný túto vyhrážku dňa 15. 7. 2010 aj naplnil tým, že poškodeného S. M. skutočne aj fyzicky napadol. Skutočnosť, že matka poškodeného na hlavnom pojednávaní doplnila časť svojej výpovede z prípravného konania nijako neznižuje jej výpovednú hodnotu, pretože jej výpoveď je iba časťou celkovej dôkaznej situácie.

Súd si ako pravdivú osvojil iba svedecky nepotvrdenú verziu obžalovaného a to bez ohľadu na jednoznačné výpovede poškodeného a svedkov, ktorí o uvedených skutočnostiach vypovedali rovnako zhodne a bez odchýlok napriek viacerým výsluchom. Preto podľa názoru prokurátora pri dôslednom vyhodnotení všetkých uvádzaných skutočností by súd nemohol dospieť k tak jednoznačnému záveru, že nebolo dokázané, že sa skutok stal. Preto navrhol, aby Krajský súd v Košiciach zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a veľmi podrobne rozviedol, na základe akých dôvodov dospel k oslobodzujúcemu rozhodnutiu.

Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku a ich odôvodnenie si krajský súd v celom rozsahu osvojil a preto v podrobnostiach na zákonné a vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

Aj podľa názoru krajského súdu výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade odôvodňujú postup podľa § 285 písm. a/ Tr. por., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. K tomuto dôvodu oslobodenia krajský súd vzhľadom na dôvody uvedené v odvolaní prokurátora poznamenáva, že v takomto prípade sa nevyžaduje, aby bolo bez pochybností preukázané, že sa skutok nestal, stačí len relevantná pochybnosť o tom, že sa stal.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný E. J. tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní jednoznačne poprel spáchanie trestnej činnosti voči poškodenému spôsobom vyjadreným v skutku obžaloby, ktorý je predmetom tohto konania.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že v predmetnej trestnej veci boli produkované dve skupiny dôkazov svedčiacich tak v prospech, ako aj v neprospech obžalovaného, pričom súd prvého stupňa vykonal rozsiahle dokazovanie tak v zmysle podanej obžaloby, ako aj na základe návrhov obhajoby.

Krajský súd sa podrobne oboznámil s predloženým spisovým materiálom a vykonaným dokazovaním, vrátane výpovedí svedka MVDr. A. J. a svedkyne O.. P. E., ktorí sa vyjadrili k samotnému incidentu v areáli firmy poškodeného a vypovedali zhodne ako poškodený. Z výpovedí oboch týchto svedkov svedčiacich v neprospech obžalovaného zhodne vyplýva, že mal to byť obžalovaný, ktorý ako prvý napadol poškodeného s tým, že poškodený sa žiadnym spôsobom nebránil a útok ani žiadnym spôsobom neopätoval, že obžalovaný nemohol dostať tzv. hlavičku od poškodeného a že poranenie obžalovaného mohlo vzniknúť tým, že si sám bil hlavou o múrik.

Okresný súd však v tejto súvislosti postupoval správne a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., keď uvedené výpovede vyhodnocoval aj vo vzájomnej súvislosti s ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi, konkrétne s výpoveďou obžalovaného a so závermi znaleckého dokazovania týkajúceho sa zranení obžalovaného E. J.. Zo záverov tohto znaleckého posudku vo vzťahu k osobe obžalovaného mal aj krajský súd preukázané, že aj obžalovaný utrpel viacero poranení spôsobených viacerými pôsobeniami násilia, pričom jeho poranenia mohli vzniknúť údermi päťami, dlaňami i čelom a to silou menšej až strednej intenzity. Pokiaľ ide o pomliaždenia v krčnej oblasti a driekovo-križovej oblasti, tieto mohli vzniknúť úderom tvrdým predmetom. V každom prípade tak mechanizmus vzniku poranení obžalovaného podľa záverov znaleckého dokazovania plne zodpovedá tomu, ako to vo svojej výpovedi uvádzal obžalovaný, vrátane tzv. hlavičky.

Vzhľadom na už konštatovanú existenciu dvoch skupín dôkazov svedčiacich tak v prospech, ako aj v neprospech obžalovaného považuje aj krajský súd závery znaleckého dokazovania za objektívne a ničím nespochybniteľné, pričom tieto závery tak, ako na to správne poukázal okresný súd, zásadným spôsobom vyvracajú výpovede tak poškodeného, ako aj svedkov MVDr. J. a O.. E., že obžalovaný nebol nikým napadnutý, poškodený neodvracal útok, resp. že obžalovaný si poranenia spôsobil sám.

Za daných okolností tak nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti o vyhodnotení uvedených svedeckých výpovedí ako výpovedí nehodnoverných a nezodpovedajúcich vykonanému dokazovaniu. Je síce v tomto smere nepochybné, že k fyzickému kontaktu medzi obžalovaným a poškodeným skutočne došlo, čo je preukázateľné z poranení oboch týchto procesných strán, avšak priebeh skutku, jeho okolnosti, konanie jednotlivých osôb sa hodnoverným spôsobom, ani podľa názoru krajského súdu, preukázať nepodarilo. Nič na tom nemenia ani výpovede svedkov P., B., P. a U., ktorí sa k samotnému priebehu skutku vyjadrovali len veľmi obmedzene.

Podrobne sa okresný súd vysporiadal aj s právnou kvalifikáciou konania obžalovaného ako trestného činu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. Aj podľa názoru krajského súdu skutočnosť, že obžalovaný sa preukázateľne viackrát a cez viaceré osoby domáhal kontaktu s poškodeným a jeho bratom J. M. nedokazuje žiadnym spôsobom vo vzťahu k uvedenej právnej kvalifikácii tvrdenie poškodeného spočívajúce v tom, že obžalovaný sa mu mal vyhrázať násilím, či fyzickou likvidáciou. V tomto smere sa okresný súd správne vysporiadal aj s výpoveďou matky poškodeného E. M., ktorá až v konaní pred súdom uviedla, že sa jej mal obžalovaný vyhrázať, pričom v prípravnom konaní sa vyjadrovala v tom smere, že obžalovaný ju len kontaktoval a chcel, aby dohovorela svojmu synovi, aby sa s ním mohol stretnúť a urovnať spory medzi nimi. Uvedený rozpor vo svojich výpovediach svedkyňa adekvátnym spôsobom nevysvetlila a podľa názoru krajského súdu tak neobstojí argumentácia prokurátora, že skutočnosť, že matka poškodeného na hlavnom pojednávaní doplnila časť svojej výpovede z prípravného konania, nijako neznižuje jej výpovednú hodnotu, pretože jej výpoveď je podľa názoru prokurátora iba časťou celkovej dôkaznej situácie. V tejto súvislosti však krajský súd považuje za potrebné uviesť, že celková dôkazná situácia vzťahujúca sa na právnú kvalifikáciu konania obžalovaného ako trestného činu vydierania spočíva len na tvrdení poškodeného a doplnenej výpovedi jeho matky.

Na základe vyššie uvedených skutočností dospel krajský súd k záveru, že na základe vykonaného dokazovania vznikli tak závažné pochybnosti o vine obžalovaného E. J., na základe ktorých nebolo možné dospieť k jednoznačnému a ničím nespochybniteľnému záveru, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný E. J.. Inak vyjadrené, rozhodnutie o vine môže byť založené len na takých jednoznačných a ničím nespochybniteľných dôkazoch, ktoré neprípúšťajú žiadny iný záver. Takéto dôkazy však ani podľa názoru krajského súdu v predmetnej trestnej veci produkované neboli.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.